

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 29 април 2020 г.
(OR. en)

7652/20

Междуинституционално досие:
2020/0068(COD)

TRANS 177
MAR 60
CODEC 322

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От: Генералния секретар на Европейската комисия,
подписано от г-н Jordi AYET PUIGARNAU, директор

Дата на получаване: 29 април 2020 г.

До: Г-н Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, генерален секретар на Съвета на
Европейския съюз

№ док. Ком.: COM(2020) 176 final

Относно: Предложение за РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА
СЪВЕТА за определяне на специфични и временни мерки с оглед на
пандемията от COVID-19 и относно валидността на някои
удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои
периодични проверки и обучение в определени области на
транспортното законодателство

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2020) 176 final.

Приложение: COM(2020) 176 final

Брюксел, 29.4.2020 г.
COM(2020) 176 final

2020/0068 (COD)

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специфични и временни мерки с оглед на пандемията от COVID-19 и относно валидността на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и обучение в определени области на транспортното законодателство

(текст от значение за ЕИП)

ОБЯСНИТЕЛЕН МЕМОРАНДУМ

1. КОНТЕКСТ НА ПРЕДЛОЖЕНИЕТО

• Основания и цели на предложението

Целта на настоящия проект за регламент е да се определят специфични и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на валидността на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и обучение в отговор на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност.

Пандемията от COVID-19 и свързаната с нея санитарна криза са безпрецедентно предизвикателство пред държавите членки и голям товар за националните органи, гражданите на ЕС и икономическите оператори особено в транспортния сектор. Кризата с COVID-19 породи извънредни обстоятелства, които засягат нормалните дейности на компетентните органи в държавите членки и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори. Към момента на приемане на това законодателство на Съюза не е било възможно то да бъде адекватно съобразено с тези обстоятелства.

Поради публичните мерки, станали необходими с оглед на пандемията от COVID-19, транспортните оператори и другите засегнати лица в много случаи не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването, удължаването или продължаването на валидността на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните. Освен това и по същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазват задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се разглеждат преди изтичането на приложимите срокове.

Такъв е случаят, например, със свидетелствата за управление на превозни средства, проверките на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета, лицензите на Общността и атестациите за водач за предоставянето на услуги за автомобилен превоз на товари, единните сертификати или разрешителни за безопасност на железопътния транспорт, удостоверенията на капитаните или оценките на сигурността на пристанищата и т.н. Най-вероятно е тези удостоверения, свидетелства и разрешителни, които в съответствие с правото на Съюза ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., да не могат да бъдат подновени своевременно.

За да се гарантира гладкото функциониране на вътрешния пазар, висока степен на безопасност на транспорта, да се осигури правна сигурност и да се избегнат потенциални смущения на пазара, е необходимо да се приемат временни разпоредби за удължаване на валидността на тези удостоверения, свидетелства или разрешителни, които ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., и да се гарантира, че те ще останат валидни в рамките на разумен срок по време на и след пандемията от COVID-19.

Аналогично сроковете за съответните формалности следва да бъдат удължени, а валидността на свидетелствата, удостоверенията и сходните документи следва да бъде съответно запазена. Когато е приложимо, следва да се разрешат и направят задължителни алтернативни средства, които да позволят упражняването на подходящ

контрол. Такъв е случаят например при тахографите, в случай че срокът на валидност на картите на водачите е изтекъл и издаването на нова карта не е осъществимо.

Освен това е възможно поради мерките, предприети от съответната държава членка, които имат за цел да предотвратят или да ограничат разпространението на COVID-19, подновяването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните да остане неосъществимо и след времевата рамка, посочена в съответните разпоредби на настоящия регламент. В такъв случай, при искане, подадено от съответната държава членка, ако Комисията установи, че обстоятелствата го налагат, тя трябва да разреши на засегнатата държава членка да удължи съответния период или периоди. Това удължаване следва да бъде ограничено до периода, през който е вероятно да продължат затрудненията за подновяване на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните в тази държава членка.

- **Съгласуваност с действащите разпоредби в тази област на политиката**

Законодателството, за което се отнася настоящият регламент, не съдържа изрични разпоредби, които биха позволили удължаване на валидността на удостоверения, свидетелства или разрешителни в ситуации като тези, породени от кризата с COVID-19. Поради това е необходимо да се приемат съответни разпоредби, за да се вземат предвид последиците от настоящата криза и да се осигури правна сигурност за физическите лица и икономическите оператори, както и за органите на държавите членки.

- **Съгласуваност с други политики на Съюза**

Ефективното функциониране на вътрешния пазар в областта на транспорта и свързаните с него услуги зависи от осигуряването на непрекъснатост в дейността на операторите, които предоставят транспортни услуги. Отрицателните последици от настоящата криза биха могли, поради невъзможността на предприятията да изпълнят приложимите изисквания, да застрашат извършването на тяхната дейност. Това би могло също така да доведе до недостиг на персонал за тази дейност, поради липса на необходимите валидни документи, които да позволят законното упражняване на професиите. С разпоредбите на предложения регламент ще се разреши този основен проблем, като се осигури правна сигурност и се позволи упражняването на професиите в областта на транспорта.

2. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ, СУБСИДИАРНОСТ И ПРОПОРЦИОНАЛНОСТ

- **Правно основание**

Правното основание на предложението са член 91 и член 100, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

- **Субсидиарност (при неизключителна компетентност)**

Съгласно принципа на субсидиарност действия на равнището на Съюза могат да бъдат предприети само когато поставените цели не могат да бъдат постигнати индивидуално от държавите членки. Проблемите, които са в основата на настоящото предложение, са свързани с правото на Съюза и следователно могат да бъдат решени само чрез разпоредби на правото на Съюза, т.е. под формата на временни дерогации.

- **Пропорционалност**

Това действие на Съюза е необходимо, за да се постигне целта за правилното функциониране на механизмите, предвидени в съответните законодателни актове на Съюза, като се вземат предвид мащабът и сериозността на настоящата пандемия от

COVID-19. Предложеният регламент съдържа целенасочени временни мерки, които са тясно свързани с настоящата пандемия от COVID-19 и са ограничени до необходимото за гарантиране на правната сигурност, безопасността на транспорта и гладкото функциониране на вътрешния пазар.

- **Избор на инструмент**

Настоящото предложение се отнася до специфични разпоредби, които засягат прилагането на няколко директиви и регламенти. Разпоредбите на предложения акт следва да се прилагат незабавно и да бъдат пряко приложими, за да се осигури без отлагане правна сигурност за транспортните оператори и другите заинтересовани лица, както и за органите на държавите членки. Поради това валидността на съответните удостоверения, свидетелства и разрешителни, както и задължението за подлагане на периодични проверки, обучение или прегледи, следва да бъде удължена *ex lege*, дори когато съответните въпроси са уредени с директива. Поради това настоящият законодателен акт следва да приеме формата на регламент, който е пряко приложим и не изисква транспониране в националното законодателство.

3. РЕЗУЛТАТИ ОТ ПОСЛЕДВАЩИТЕ ОЦЕНКИ, КОНСУЛТАЦИИТЕ СЪС ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ И ОЦЕНКИТЕ НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО

- **Консултации със заинтересованите страни**

Предвид неотложния характер на въпроса не беше проведена официална консултация със заинтересованите страни. Въпреки това, органите на държавите членки и заинтересованите страни призоваха Комисията да приеме предложение за подходящи мерки, като няколко от тях изразиха опасения относно разпокъсаността, до която може да се стигне без действие на Съюза. Няколко държави членки действително вече са приели или са обявили предстоящо приемане на национални мерки за удължаване на валидността на удостоверенията и свидетелствата. Транспортните асоциации изразиха загриженост относно подобни некоординирани национални инициативи.

- **Събиране и използване на експертни становища**

Както беше обяснено, надлежното събиране на експертни становища не беше възможно поради неотложния характер на ситуацията.

- **Оценка на въздействието**

Предвид неотложния характер на ситуацията не беше извършена оценка на въздействието. Настоящото предложение не променя принципите и механизмите на съответното законодателство на Съюза и не налага нови задължения на заинтересованите страни. Основната цел на предложението е да се удължи за кратък период от време валидността на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните с оглед на извънредните причини в контекста на настоящата пандемия от COVID-19.

- **Основни права**

Не е приложимо

4. ОТРАЖЕНИЕ ВЪРХУ БЮДЖЕТА

Не е приложимо

5. ДРУГИ ЕЛЕМЕНТИ

• **Планове за изпълнение и механизъм за мониторинг, оценка и докладване**

Мярквата не включва никакви специфични мерки за мониторинг или докладване. Същевременно, като се има предвид продължаващата несигурност по отношение на по-нататъшното развитие на кризата във връзка с COVID-19 и по-специално възможното възникване на последващи инфекциозни вълни и евентуалното повторно въвеждане на ограничителни мерки, както и необходимостта да се вземе предвид индивидуалното положение в различните държави членки, Комисията следва да бъде оправомощена по искане на държава членка да разрешава прилагането на допълнителни срокове. Аналогично на предвиденото в член 14 от Регламент (ЕО) № 561/2006¹ условията на процедурата са прости и по този начин позволяват бързо приемане на всички необходими решения.

• **Подробно разяснение на отделните разпоредби на предложението**

- **Директива 2003/59/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета².**

С Директива 2003/59/ЕО се определят изискванията относно началната квалификация и продължаващото обучение на професионалните водачи на камиони и автобуси с цел да се осигури безопасността по европейските пътища. Целта на директивата е да се определят хармонизирани стандарти за минимална компетентност в целия Съюз. В директивата се изисква от водачите да преминават първоначално обучение, а след това — продължаващо обучение на всеки пет години. Поради настоящата пандемия от COVID-19 водачите, за които се отнася задължението за обучение, може да не са в състояние да го спазят или да не са в състояние да подновят документите, доказващи, че задължението за продължаващо обучение е било спазено. Поради това е необходимо да се удължи валидността на удостоверенията за професионална компетентност (УПК), на маркировката с хармонизирания код „95“ на Съюза, поставян върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водача, въз основа на такива УПК или на картата за квалификация на водача, които в съответствие с тези разпоредби ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. Валидността на тези документи следва да се счита за продължена за срок от шест месеца и те следва да продължат съответно да бъдат валидни, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.

- **Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (преработена)³.**

¹ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

² ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4.

³ ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18.

В Директива 2006/126/ЕО се предвижда взаимното признаване на свидетелства за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на Съюза. В нея се определят редица минимални изисквания за тези свидетелства за управление на превозни средства с цел подобряване на пътната безопасност, улесняване на свободата на движение на гражданите в рамките на Съюза и намаляване на възможностите за измами. С директивата следователно се въведоха хармонизирани срокове на валидност за всички категории свидетелства за управление на превозни средства. Поради настоящата пандемия от COVID-19 притежателите на свидетелства за управление на превозни средства не могат да подновяват или да заменят свидетелствата си за управление на превозни средства. Затова е необходимо свидетелствата за управление на превозни средства, които в съответствие с тези разпоредби биха изтекли между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., да се считат за удължени с шест месеца, за да се осигури непрекъснатостта на автомобилното движение.

- **Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт**⁴.

Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и периодите на почивка е от съществено значение за запазване на принципите на пътната безопасност и лоялната конкуренция на вътрешния пазар на автомобилния транспорт. Тахографите и картите на водача записват информацията, необходима за оценяване на спазването на тези правила. Съгласно член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014 („Регламент за тахографите“) тахографите се подлагат на технически прегледи от одобрени сервиси на всеки две години с цел оценка на правилното функциониране, еталониране и защитните елементи на устройството, монтирано в превозното средство. Картите на водача са лични и се издават от националните органи за срок от пет години. Когато изтича валидността на карта на водача, тя трябва да бъде подновена с нова карта в съответствие с член 28 от Регламента за тахографите. В съответствие с член 29 от Регламента за тахографите, ако картата на водача е повредена, неизправна, изгубена или открадната, водачът подава в срок от седем календарни дни заявление за нейната замяна до компетентните органи на държавата членка, в която е мястото на обичайното му пребиваване. Тези органи издават карта за замяна в срок от осем работни дни след получаването на подробно заявление за тази цел. Държавите членки информираха Комисията за трудности при извършване на периодичните технически прегледи на тахографите и подновяването на картите на водача в съответствие със сроковете, предвидени в законодателството на Съюза. Тези трудности се дължат на сегашните извънредни обстоятелства, свързани с пандемията от COVID-19. При такива обстоятелства държавите членки следва да имат право да разрешават за ограничен период от време движението на превозни средства, оборудвани с тахографи, чийто технически преглед не е бил извършен в разрешения срок.

Освен това при изтичане на карта на водач водачите, които са поискали нова карта в съответствие с член 28 от Регламента за тахографите, следва да бъдат поставени в

⁴ ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1.

положение и да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи, за да водят отчет за дейността си, докато органите, издаващи картите, издадат нова карта на водач. Процедурата, предвидена в член 35, параграф 2 от Регламента за тахографите за повредена, неизправна, изгубена или откраднатата карта на водач, следва да се прилага *mutatis mutandis* за водачите, чиято карта е с изтекъл срок. Този подход ще осигури подходящ баланс между необходимата непрекъснатост на транспорта и необходимостта да не се излага на риск пътната безопасност.

- **Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО⁵.**

В Директива 2014/45/ЕС са определени хармонизираните минимални изисквания за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност. Те включват по-специално честотата на прегледите и съответно валидността на удостоверенията за техническа изправност. Поради настоящите извънредни обстоятелства, свързани с пандемията от COVID-19, тези дейности могат да се окажат невъзможни. Поради това е необходимо прегледите за проверка на техническата изправност, които трябва да се извършат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., да могат да бъдат извършени на по-късен етап, но не по-късно от шест месеца след първоначалния срок, а въпросните удостоверения да останат съответно валидни.

- **Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач, и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета⁶.**

С Регламент (ЕО) № 1071/2009 се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. При сегашните обстоятелства има вероятност повече транспортни предприятия да са изложени на риск да не изпълнят критерия за финансова стабилност, като се има предвид намаленото равнище на дейността и следователно на оборота, което може да доведе до намаляване на техните собствени ресурси. В резултат на това операторите, които иначе са структурно жизнеспособни, рискуват да загубят своя оперативен лиценз, което означава прекратяване на тяхната транспортна дейност. В съответствие с член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато транспортните предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност, компетентните органи могат да определят срок, не по-дълъг от шест месеца, за да се докаже, че това изискване отново ще бъде спазено по траен начин. Предвид настоящата липса на дейност и приходи обаче този максимален срок изглежда твърде кратък и следва да бъде удължен на дванадесет месеца за оценките и решенията, които се извършват и взимат от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г.

- **Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари⁷.**

⁵ ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51.

⁶ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51.

⁷ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72.

- **Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006⁸.**

За международния автомобилен превоз на товари и международния превоз на пътници с автобус се изисква притежаването на лиценз на Общността от професионалните превозвачи, които предоставят тези услуги, при условията на член 6 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 за превоз на товари и на член 4 от Регламент № 1073/2009 за превоз на пътници.

Лицензът на Общността удостоверява, че транспортните оператори са установени в Съюза и отговарят на необходимите изисквания за предоставяне на международни транспортни услуги. Освен това в случай на международен превоз на товари, когато водачът е гражданин на трета държава, той следва да притежава атестация за водач в съответствие с разпоредбите на глава II от Регламент № 1072/2009. Тя дава възможност на държавите членки да проверяват ефективно дали водачите от трети държави са законосъобразно наети на работа или предоставени на разположение на професионалния превозвач, който отговаря за съответната транспортна операция.

За предоставянето на редовни автобусни превози се изисква разрешително в съответствие с разпоредбите на глава III от Регламент № 1073/2009. Тяхното подновяване също подлежи *mutatis mutandis* на същата процедура. Разрешителното е обвързано с редица условия, за да се гарантира, че даден превозвач е годен да предлага определена редовна услуга. Лицензът на Общността и разрешителното за редовни превози са взаимозависими, в смисъл че за да се издаде разрешително е необходимо притежаването на лиценз на Общността. Лицензите на Общността, атестациите за водач и разрешителните за редовни автобусни превози се издават от компетентните органи на държавите членки по искане на превозвачите за срок до десет години (лиценз на Общността) и пет години (атестация за водач и разрешително). Те могат да бъдат подновявани. Подновяването им зависи от проверка дали условията, при които те са били издадени, са все още изпълнени. Държавите членки информираха Комисията за трудности при подновяването на тези лицензи, атестации и разрешителни в сроковете, предвидени в законодателството на Съюза, или при извършване на необходимите проверки, преди да ги подновят. Това се дължи на сегашните извънредни обстоятелства, свързани с пандемията от COVID-19. От друга страна, от съществено значение е да се осигури непрекъснатост на транспортните услуги. Поради това е необходимо да се удължи валидността на горепосочените лицензи на Общността, атестации и разрешителни за ограничен период от време.

- **Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт⁹.**
- **Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 г. относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за**

⁸ ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88.

⁹ ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102.

сертифициране за безопасност (Директива относно безопасността на железопътния транспорт)¹⁰.

С Директива 2004/49/ЕО и Директива (ЕС) 2016/798 се регламентират сертификатите и разрешенията за безопасност в Съюза. Директива 2004/49/ЕО се отменя с Директива (ЕС) 2016/798, считано от 16 юни 2020 г. До тази дата тя продължава да се прилага за онези държави членки, които са удължили срока за транспониране на Директива (ЕС) 2016/798 до същата дата в съответствие с член 33, параграф 2 от същата директива.

В съответствие с член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798 железопътното предприятие трябва да притежава единен сертификат за безопасност, издаден от Агенцията за железопътен транспорт на Европейския съюз или от национален орган по безопасността, който при искане подлежи на подновяване на интервали, не по-дълги от пет години. В съответствие с член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 разрешителното за безопасност на операторите на инфраструктура е валидно за срок от пет години.

В съответствие с член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО сертификатът за безопасност трябва да се подновява при подаване на молба от железопътното предприятие на интервали, не по-дълги от пет години. В съответствие с член 11, параграф 2 от Директива 2004/49/ЕО разрешителното за безопасност трябва да се подновява при подаване на молба от оператора на инфраструктурата на интервали, не по-дълги от пет години.

Поради извънредната ситуация, предизвикана от пандемията от COVID-19, националните органи, железопътните предприятия и операторите на инфраструктура са изправени пред трудности при подновяването на (единни) сертификати за безопасност и разрешителни за безопасност, или, с оглед на предстоящото изтичане на срока на съществуващите разрешителни за безопасност, при издаването на такива разрешителни за последващ период. Поради това е необходимо да се удължи срокът за подновяване и валидност на тези документи, за да се гарантира, че не се застрашава функционирането на железопътните предприятия и операторите на инфраструктура. Удължаването на срока с шест месеца следва да реши трудностите, пред които са изправени националните органи по безопасността при провеждането на проверки на място и извършването на необходимата допълнителна административна работа.

– **Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността¹¹.**

В съответствие с член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО, свидетелството е валидно за срок от десет години съгласно член 16, параграф 1. Поради извънредната ситуация, предизвикана от пандемията от COVID-19, компетентните органи са изправени пред трудности при подновяването на свидетелствата при предписаните условия. Свидетелствата, които трябва да бъдат подновени в периода, през който това подновяване е невъзможно, следва да останат валидни за допълнителен срок от шест месеца. По същия начин на машинистите следва да се предостави допълнителен срок от шест месеца за извършване на периодичните проверки.

¹⁰ ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44.

¹¹ ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51.

- **Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство**¹².

В член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС се определя, че при спиране на действието или отнемане на лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност лицензиращият орган може да издаде временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. Максималният срок на валидност на временния лиценз обаче е шест месеца. Поради извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, органите изпитват сериозни затруднения при вземането на съответните решения, а именно относно издаването на нови лицензи за периода след изтичането на срока на временния лиценз. Следователно валидността на съответните временни лицензи, издадени или изтичащи от 1 март 2020 г. до 30 август 2020 г., следва да бъде удължена с шест месеца.

В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращия орган се изисква да вземе решение по заявката за издаването на лиценз в рамките на три месеца. Поради вече посочените причини обаче лицензиращите органи не са в състояние да действат своевременно. Поради това се предлага на тези органи да се предостави удължаване с шест месеца в това отношение за заявките, подадени между 12 януари 2020 г. и 31 август 2020 г.

Съгласно Директива 2012/34/ЕС лицензиращите органи могат да спират действието или да отнемат лиценза на всяко железопътно предприятие, което може да не е в състояние да изпълни изискванията за финансова стабилност. Ако случаят е такъв, след отнемане или спиране на действието на лиценза органите могат да издадат на такива железопътни предприятия временен лиценз. Временният лиценз има за цел да позволи на железопътното предприятие да реструктурира и продължи дейността си, при условие че безопасността не е застрашена. Опитът обаче показва, че това също така изпраща много отрицателен сигнал на пазара относно способността на дадено железопътно предприятие да оцелее, което на свой ред задълбочава неговите финансови проблеми, по-специално по отношение на паричния поток. Вероятно много железопътни предприятия, които преди кризата са били финансово стабилни, ще се озоват в положение, при което ще се наложи спиране на действието или отнемане на техния лиценз, като се има предвид финансовото им положение. В контекста на настоящата криза това може да бъде необосновано, по-специално от икономическа гледна точка и от гледна точка на безопасността. Освен това железопътните предприятия може да се нуждаят от повече време, за да се стабилизират финансово в периода след ограничаването на пандемията от COVID-19.

Поради това се предлага временно да се позволи на държавите членки да запазят непроменен вече съществуващ лиценз, т.е. да се въздържат от отнемането му или спирането на действието му и от издаването на временен лиценз, при условие че безопасността не е изложена на риск. Държавите членки запазват възможността да следят за финансовата стабилност на въпросните железопътни предприятия, по-специално с цел защита на пътниците от неоправдани рискове за безопасността. В резултат на това железопътните предприятия няма да подлежат на неоправдани ограничения и ще се възползват от по-добри условия за финансово възстановяване.

¹² ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32.

- **Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността**¹³.

В член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО се изисква титулярите на удостоверение за капитан на плавателно средство да се подлагат на медицински преглед след достигане на възраст от 65 години в рамките на следващите три месеца и след това всяка година. Тъй като обаче достъпът до медицински услуги е ограничен за случаите, които не са спешни, поради мерките, предприети във връзка с пандемията от COVID-19, титулярите на удостоверение за капитан може да не могат да преминат изискваните медицински прегледи в рамките на периода, засегнат от тези мерки. Поради това за случаите, в които срокът за преминаване на медицински прегледи изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., този срок следва да бъде удължен с шест месеца във всеки от съответните случаи.

- **Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО**¹⁴.

Срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза е ограничен в съответствие с член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629. Освен това в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда продължаване на валидността на документите, които попадат в обхвата на посочената директива и които са издадени от компетентните органи на държавите членки съгласно приложимата преди това Директива № 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета¹⁵.

Мерките, предприети с оглед на пандемията от COVID-19, могат да затруднят, а понякога и да осуетят работата на компетентните органи, които трябва да извършат техническата проверка за удължаване на валидността на съответните свидетелства или — в случая на документите, посочени в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 — за тяхната замяна.

Поради това, в интерес на правната сигурност и за да се позволи продължаване на експлоатацията на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи с шест месеца валидността на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите, попадащи в обхвата на член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, които в противен случай ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г.

- **Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения**¹⁶.

- **Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата**¹⁷.

¹³ ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31.

¹⁴ ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118.

¹⁵ ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1.

¹⁶ ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6.

Пандемията от COVID-19 затрудни провеждането на инспекции и проучвания в областта на морската сигурност през този период, тъй като те изискват физическото присъствие на инспекторите в пристанищата, в пристанищните съоръжения и на корабите. Това често означава, че е практически невъзможно да се подновят в определените срокове свидетелствата, оценките и плановете, които се изискват от законодателството на Съюза в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се предоставят гъвкави и прагматични решения, без да се излага на риск сигурността, като валидността на тези документи се удължи с разумен период, според необходимото. Това се отнася и за периодичността на упражненията и тренировките в областта на морската сигурност, които може също така да са трудни за изпълнение в периода на прилагане на национални мерки за ограничаване на движението на гражданите.

¹⁷ ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28.

Предложение за

РЕГЛАМЕНТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

за определяне на специфични и временни мерки с оглед на пандемията от COVID-19 и относно валидността на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и обучение в определени области на транспортното законодателство

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 91 и член 100, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Европейската комисия,

след предаване на проекта на законодателния акт на националните парламенти,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет¹⁸,

като взеха предвид становището на Комитета на регионите¹⁹,

в съответствие с обикновената законодателна процедура,

като имат предвид, че:

- (1) Пандемията от COVID-19 и свързаната с нея санитарна криза са безпрецедентно предизвикателство пред държавите членки и голям товар за националните органи, гражданите на Съюза и икономическите и транспортните оператори. Кризата с COVID-19 породила извънредни обстоятелства, които засягат нормалната дейност на компетентните органи в държавите членки и дейността на транспортните предприятия по отношение на административните формалности, които трябва да бъдат извършени в различните транспортни сектори. Към момента на приемане на съответните мерки не е било възможно те да бъдат адекватно съобразени с тези обстоятелства. Извънредните обстоятелства оказват значително въздействие върху различни области, обхванати от правото на Съюза в областта на транспорта.
- (2) По-специално, транспортните оператори и други заинтересовани лица може да не са в състояние да изпълнят необходимите формалности или процедури, за да се съобразят с някои разпоредби на правото на Съюза, свързани с подновяването или удължаването на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните или да извършат други стъпки, необходими за запазването на тяхната валидност. По същите причини компетентните органи на държавите членки може да не са в състояние да спазват задълженията, установени от правото на Съюза, и да гарантират, че съответните заявления, подадени от транспортните оператори, се

¹⁸ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

¹⁹ ОВ С [...], [...] г., стр. [...].

разглеждат в рамките на приложимите крайни срокове. Следователно е необходимо да се приемат мерки за преодоляване на тези ситуации и за гарантиране както на правната сигурност, така и на правилното функциониране на съответните актове. Следва да се предвиди адаптиране в тази насока, особено по отношение на определени срокове, в съчетание с възможността Комисията да разрешава удължавания при поискване от която и да е държава членка.

- (3) С Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁰ се определят правила относно началната квалификация и продължаващото обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници. Тези водачи трябва да притежават удостоверение за професионална компетентност и трябва да докажат, че са преминали продължаващото обучение чрез свидетелство за управление на превозно средство или карта за квалификация на водача, на която е отбелязано обучението. Извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, затрудниха преминаването на продължаващото обучение и подновяването на удостоверенията за професионална компетентност, удостоверяващи това обучение. Поради това е необходимо да се удължи валидността на тези удостоверения за шест месеца след изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.
- (4) С Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²¹ се определят правила относно свидетелствата за управление на превозни средства. В нея се предвижда взаимното признаване на свидетелствата за управление на превозни средства, издадени от държавите членки въз основа на образец на свидетелство за управление на Съюза, и се установяват редица минимални изисквания за тези свидетелства. По-специално, водачите на моторни превозни средства трябва да притежават валидно свидетелство за управление на превозно средство, което трябва да бъде подновено или, в някои случаи, подменено с изтичането на неговата административна валидност. Извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, затрудниха подновяването на свидетелствата за управление на превозни средства. Поради това е необходимо да се удължи валидността на някои свидетелства за шест месеца след изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилното движение.
- (5) С Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета²² се установяват правила относно тахографите в автомобилния транспорт. Спазването на правилата относно времето на управление, работното време и периодите на почивка, както е посочено в Регламент (ЕО) № 561/2006 на

²⁰ Директива 2003/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2003 г. относно начална квалификация и продължаващо обучение на водачи на някои пътни превозни средства за превоз на товари или пътници, за изменение на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета и Директива 91/439/ЕИО на Съвета и за отмяна на Директива 76/914/ЕИО на Съвета (ОВ L 226, 10.9.2003 г., стр. 4).

²¹ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 30.12.2006 г., стр. 18).

²² Регламент (ЕС) № 165/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 г. относно тахографите в автомобилния транспорт, за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3821/85 на Съвета относно контролните уреди за регистриране на данните за движението при автомобилен транспорт и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт (ОВ L 60, 28.2.2014 г., стр. 1).

Европейския парламент и на Съвета²³ и Директива № 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета²⁴, е от съществено значение, за да се гарантира лоялната конкуренция и пътната безопасност. Поради необходимостта да се осигури непрекъснатост на услугите за автомобилен превоз въпреки трудностите при извършването на периодичните технически прегледи на тахографите вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, техническите прегледи, посочени в член 23, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 165/2014, които трябва да бъдат проведени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени не по-късно от шест месеца след датата, на която е трябвало да бъдат извършени в съответствие с посочения член. По същата причина, трудностите при подновяването и замяната на картите на водач вследствие на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, дават основание на органите да се предостави допълнително време за тези цели, а водачите следва да бъдат поставени в положение и да бъдат задължени да използват надеждни алтернативи за регистриране на необходимата информация във връзка с времето на управление, работното време и периодите на почивка, докато не бъде получена нова карта.

- (6) С Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета²⁵ се определят правила относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета. Периодичните прегледи за проверка на техническата изправност са сложна задача, чиято цел е да се гарантира, че превозните средства се поддържат в безопасно и приемливо спрямо околната среда състояние по време на използването им. Поради трудности при извършването на периодичните прегледи за проверка на техническата изправност в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, периодичните прегледи за проверка на техническата изправност, които е трябвало да бъдат извършени между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., следва да бъдат извършени на по-късна дата, но не по-късно от шест месеца след първоначалния срок и съответните удостоверения следва да останат съответно валидни.
- (7) С Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета²⁶ се установяват общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач. Кризата с COVID-19 има сериозни последици върху финансовото положение на сектора и някои транспортни предприятия вече не отговарят на изискването за финансова стабилност. Предвид намалената активност вследствие на кризата, може да се

²³ Регламент (ЕО) № 561/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за хармонизиране на някои разпоредби от социалното законодателство, свързани с автомобилния транспорт, за изменение на Регламенти (ЕИО) № 3821/85 и (ЕО) № 2135/98 на Съвета и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 3820/85 на Съвета (ОВ L 102, 11.4.2006 г., стр. 1).

²⁴ Директива 2002/15/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2002 г. за организацията на работното време на лицата, извършващи транспортни дейности в автомобилния транспорт (ОВ L 80, 23.3.2002 г., стр. 35).

²⁵ Директива 2014/45/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 3 април 2014 г. относно периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на моторните превозни средства и техните ремаркета и за отмяна на Директива 2009/40/ЕО (ОВ L 127, 29.4.2014 г., стр. 51).

²⁶ Регламент (ЕО) № 1071/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. за установяване на общи правила относно условията, които трябва да бъдат спазени за упражняване на професията автомобилен превозвач и за отмяна на Директива 96/26/ЕО на Съвета (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 51).

очаква, че ще е необходимо повече време от обичайното за това предприятията да докажат, че ще отговарят отново на изискването по траен начин. Поради това е целесъобразно максималният срок, определен за тези цели в член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, да бъде удължен от шест на дванадесет месеца за оценките и решенията, които се извършват и взимат от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г.

- (8) С Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета²⁷ и Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета²⁸ се определят общи правила за достъп съответно до пазара на международни автомобилни превози на товари и до международния пазар на автобусни превози. Международните автомобилни превози на товари и международните автобусни превози на пътници зависят, *inter alia*, от притежаването на лиценз на Общността, а в случая на водачи от трети държави, извършващи превоз на товари — на атестация за водач. За предоставянето на редовни автобусни превози също е необходимо разрешително. Тези лицензи, атестации и разрешителни могат да бъдат подновявани, след като се установи, че съответните условия продължават да се спазват. Извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, затрудниха подновяването на лицензите, атестациите и разрешителните. Поради това е необходимо да се удължи тяхната валидност за шест месеца след изтичането на срока им, за да се осигури непрекъснатост на автомобилния транспорт.
- (9) С Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета²⁹ се определят правила относно безопасността на железопътния транспорт. Като се имат предвид мерките за ограничаване на движението на гражданите, съчетани с допълнителното работно натоварване, свързано с ограничаването на пандемията от COVID-19, националните органи, железопътните предприятия и операторите на инфраструктура са изправени пред трудности, в контекста на членове 10 и 12 от посочената директива, при подновяването на единните сертификати за безопасност и, с оглед на предстоящото изтичане на съществуващите разрешителни за безопасност, при издаването на такива разрешителни за последващ период. Поради това срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност следва да бъде удължен с шест месеца, като съществуващите единни сертификати за безопасност следва да останат съответно валидни. Аналогично валидността на разрешителните за безопасност следва да бъде удължен с шест месеца.
- (10) В съответствие с член 33, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798 някои държави членки удължиха срока за транспониране на посочената директива. Поради това разпоредбите на Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁰

²⁷ Регламент (ЕО) № 1072/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до пазара на международни автомобилни превози на товари (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 72).

²⁸ Регламент (ЕО) № 1073/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 21 октомври 2009 г. относно общите правила за достъп до международния пазар на автобусни превози и за изменение на Регламент (ЕО) № 561/2006 (ОВ L 300, 14.11.2009 г., стр. 88).

²⁹ Директива (ЕС) 2016/798 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 г. относно безопасността на железопътния транспорт (ОВ L 138, 26.5.2016 г., стр. 102).

³⁰ Директива 2004/49/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно безопасността на железопътния транспорт в Общността и за изменение на Директива 95/18/ЕО на Съвета относно лицензирането на железопътните предприятия и Директива 2001/14/ЕО

продължават да се прилагат в тези държави членки. В съответствие с това е необходимо също така да се предвиди удължаване на сроковете за подновяване на сертификатите и на разрешителните за безопасност, издадени съгласно членове 10 и 11 от Директива 2004/49/ЕО, и да се поясни, че въпросните сертификати и разрешителни съответно остават валидни.

- (11) С Директива 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³¹ се установяват правила за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Съюза. Член 14, параграф 5 от нея предвижда валидността на свидетелствата за машинисти да бъде ограничена до десет години и да бъде предмет на периодични проверки. Поради трудностите при подновяването на свидетелствата в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, срокът на валидност на свидетелствата, изтичащи в периода 1 март 2020 г. — 31 август 2020 г., следва да бъде удължен. Аналогично, на машинистите следва да бъдат осигурени допълнителни шест месеца за извършване на периодичните проверки.
- (12) С Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета³² беше създадено единно европейско железопътно пространство. Съгласно член 24, параграф 3 от нея националните лицензиращи органи могат да спрат действието или да отменят лиценз поради неизпълнение на изискванията за финансова стабилност и да издадат временен лиценз до извършването на реорганизация на железопътното предприятие и при условие че не се застрашава безопасността. В резултат на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, органите изпитват сериозни затруднения при вземането на съответните решения, а именно относно издаването на нови лицензи за периода след изтичането на срока на временния лиценз. Поради това срокът на валидност на съответните временни лицензи, изтичащи в периода 1 март 2020 г. — 30 август 2020 г., следва да бъде удължен с шест месеца.
- (13) В член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС от лицензиращите органи се изисква да вземат решения по заявките за лицензи в срок от три месеца. Поради затрудненото вземане на съответните решения в резултат на извънредните обстоятелства, причинени от пандемията от COVID-19, е необходимо този срок да бъде удължен с шест месеца.
- (14) Железопътни предприятия, които са били финансово стабилни преди пандемията от COVID-19, срещат проблеми с ликвидността, които биха могли да станат причина техните лицензи да бъдат спрени, отнети и евентуално заменени с временни лицензи, без да са налице структурни икономически причини. Предоставянето на временен лиценз в съответствие с член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС може да изпрати отрицателно послание към пазара относно жизнеспособността на железопътните предприятия, което от своя страна би влошило иначе временните финансови проблеми. Поради това следва

относно разпределяне на капацитета на железопътната инфраструктура и събиране на такси за ползване на железопътната инфраструктура и за сертифициране за безопасност (ОВ L 164, 30.4.2004 г., стр. 44).

³¹ Директива № 2007/59/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г. за сертифициране на машинисти, управляващи локомотиви и влакове в рамките на железопътната система на Общността (ОВ L 315, 3.12.2007 г., стр. 51).

³² Директива 2012/34/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 г. за създаване на единно европейско железопътно пространство (ОВ L 343, 14.12.2012 г., стр. 32).

да се предвиди възможност, въз основа на извършената от лицензиращия орган оценка и на решението, взето в периода 1 март 2020 г. — 31 август 2020 г., лицензът на такива железопътни предприятия да не бъде спиран или отнеман, при условие че безопасността не е изложена на риск и реалистично погледнато може да се очаква задоволително финансово възстановяване в рамките на шест месеца. В края на този шестмесечен период предприятието следва да подлежи на общите правила по член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС.

- (15) В Директива 96/50/ЕО³³ са изложени условията за получаване на удостоверение за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Съюза. След навършване на 65-годишна възраст притежателите на удостоверение за капитан са длъжни да преминават през периодични медицински прегледи. С оглед на мерките във връзка с пандемията от COVID-19 и по-специално на ограничения достъп до медицински услуги за прегледи, притежателите на удостоверение за капитан може да не са в състояние да преминат необходимите медицински прегледи, докато са в сила въпросните мерки. Поради това за случаите, в които срокът за преминаване на медицински прегледи изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г., този срок следва да бъде удължен с шест месеца във всеки от въпросните случаи.
- (16) С Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета³⁴ се установяват технически изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища. Съгласно член 10 от нея срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза се ограничава. Освен това, в член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 се предвижда документите, попадащи в обхвата на директивата и издадени от компетентните органи на държавите членки преди 6 октомври 2018 г. съгласно по-рано приложимата Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁵, да остават валидни до изтичането на срока им. Мерките във връзка с пандемията от COVID-19 могат да затруднят и понякога да попречат на компетентните органи да извършат техническите инспекции, необходими за удължаването на валидността на съответните свидетелства или — в случая на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629 — за замяната им. Поради това, за да не се прекъсва дейността на съответните плавателни съдове по вътрешните водни пътища, е целесъобразно да се удължи с шест месеца срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, както и на документите по член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, който в противен случай би изтекъл в периода 1 март 2020 г. — 31 август 2020 г.

³³ Директива 96/50/ЕО на Съвета от 23 юли 1996 г. относно хармонизирането на условията за получаване на национално свидетелство за капитан на плавателен съд за превоз на стоки и пътници по вътрешноводни пътища в Общността (ОВ L 235, 17.9.1996 г., стр. 31).

³⁴ Директива (ЕС) 2016/1629 на Европейския парламент и на Съвета от 14 септември 2016 г. за установяване на техническите изисквания за плавателните съдове по вътрешните водни пътища, за изменение на Директива 2009/100/ЕО и за отмяна на Директива 2006/87/ЕО (ОВ L 252, 16.9.2016 г., стр. 118).

³⁵ Директива 2006/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 г. за установяване на техническите изисквания за плавателни съдове по вътрешни водни пътища и за отмяна на Директива 82/714/ЕИО на Съвета (ОВ L 389, 30.12.2006 г., стр. 1).

- (17) С Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета³⁶ се установяват правила за сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения. С Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета³⁷ се определят мерки за повишаване на сигурността на пристанищата срещу заплахи от инциденти, свързани със сигурността. С нея също така се гарантира, че мерките за сигурност, взети в съответствие с Регламент (ЕО) № 725/2004, се ползват от една по-голяма сигурност на пристанищата. Непреодоляната засега санитарна криза затруднява инспекциите и проучванията на морската сигурност, извършвани от органите на държавите членки, които са необходими за подновяването на някои документи и съответно за спазването на крайните срокове, определени в законодателството на Съюза в областта на морската сигурност. Поради това е необходимо да се удължи срокът на валидност на сертификатите и сроковете за оценки и планове, изисквани по това законодателство, с разумен период от време, за да се предостави на държавите членки и на корабната индустрия гъвкав и прагматичен подход, и да се запазят отворени основните вериги за доставка, без да се застрашава сигурността. Следва да се осигури гъвкавост и за тренировки и упражнения в областта на морската сигурност, които законодателството изисква да се провеждат в определени срокове.
- (18) Доколкото целта на настоящия регламент, а именно удължаването на предвидените в законодателството на Съюза срокове за подновяване или удължаване на удостоверенията, свидетелствата или разрешителните, не може да бъде постигната в достатъчна степен от държавите членки, но поради обхвата и последициите от предлаганото действие може да бъде по-добре постигната на равнище ЕС, Съюзът може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, изложен в член 5 от Договора за Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, изложен в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.
- (19) Настоящият регламент следва да бъде приет по спешност, за да се съкратят във времето евентуалните ситуации на правна несигурност, засягащи много органи и оператори в различни сектори, по-специално в случаите, когато съответните срокове са вече изтекли. Поради това е целесъобразно да се предвиди изключение от осемседмичния срок по член 4 от Протокол № 1 относно ролята на националните парламенти в Европейския съюз, приложен към Договора за Европейския съюз, Договора за функционирането на Европейския съюз и Договора за създаване на Европейската общност за атомна енергия.
- (20) Навременното приемане на подобни мерки беше възпрепятствано от непредвидимия и внезапен характер на пандемията от COVID-19 и от необходимостта да бъдат проведени нужните за приемането им законодателни процедури. Поради това разпоредбите на настоящия регламент следва също да обхващат периода преди неговото влизане в сила. Предвид естеството на тези разпоредби, подобен подход не следва да води до нарушаване на обосноващите правни очаквания на съответните лица.

³⁶ Регламент (ЕО) № 725/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г. относно подобряване на сигурността на корабите и на пристанищните съоръжения (ОВ L 129, 29.4.2004 г., стр. 6).

³⁷ Директива 2005/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за повишаване на сигурността на пристанищата (ОВ L 310, 25.11.2005 г., стр. 28).

- (21) Настоящият регламент следва да влезе в сила по спешност в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

Член 1

Предмет

Настоящият проект за регламент определя конкретни и временни мерки, приложими за подновяването и удължаването на срока на валидност на някои удостоверения, свидетелства и разрешителни и отлагането на някои периодични проверки и обучение в отговор на извънредните обстоятелства вследствие на пандемията от COVID-19 в областта на автомобилния, железопътния и вътрешния воден транспорт и морската сигурност.

Член 2

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2003/59/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 8, параграфи 2 и 3 от Директива 2003/59/ЕО, срокът за завършване на продължаващо обучение, който в съответствие с тези разпоредби ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за всеки отделен случай за период от шест месеца. Съответно с това, удостоверенията за професионална квалификация остават валидни.
- (2) Валидността на маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза, предвиден в приложение I към Директива 2006/126/ЕО, извършвано от компетентните органи върху свидетелството за управление на превозно средство или върху картата за квалификация на водач, посочена в член 10, параграф 1 от Директива 2003/59/ЕО, въз основа на удостоверенията за професионална квалификация, посочени в параграф 1, се смята за продължена за срок от шест месеца от датата, посочена на всяко подобно свидетелство или карта.
- (3) Валидността на картите за квалификация на водачи, посочени в приложение II към Директива 2003/59/ЕО, която изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за продължена за срок от шест месеца от датата на изтичане на срока на административната валидност, посочена на всяка подобна карта.
- (4) Когато дадена държава членка смята, че завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да не могат да бъдат осъществявани и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1, 2 и 3, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (5) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява

периода, през който завършването на продължаващо обучение или неговото удостоверяване, маркирането с хармонизирания код „95“ на Съюза или подновяването на картите за квалификация на водачи е вероятно да не могат да бъдат осъществени.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 3

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2006/126/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 7 и на точка 3, буква г) от приложение I към Директива 2006/126/ЕО, срокът на валидност за свидетелствата за управление, който в съответствие с тези разпоредби ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца, считано от датата, която е посочена на всяко подобно свидетелство за управление.
- (2) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за управление е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките, които въпросната държава членка е предприела за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, тя може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтния период, за периода от шест месеца или и за двата периода. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (3) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за управление е вероятно да не може да се осъществява.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 4

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕС) № 165/2014

- (1) Независимо от разпоредбите на член 23 от Регламент (ЕС) № 165/2014, редовните технически прегледи, предвидени в параграф 1 от същия член, които трябва да се извършат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се извършват не по-късно от шест месеца след датата, на която трябва да бъдат извършени в съответствие с посочения член.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 28 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за подновяване на карта на водач в съответствие с параграф 1 от същия член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), компетентните органи издават нова карта не по-късно от 2 месеца след получаване на заявлението. Докато водачът не получи новата карта от издаващите органи, член 35, параграф 2 от посочения регламент се прилага *mutatis mutandis*.
- (3) Независимо от разпоредбите на член 29, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 165/2014, когато даден водач подаде заявление за замяна на карта на водач в

съответствие с параграф 4 от същия член между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), компетентните органи издават карта за замяна не по-късно от 2 месеца след подаване на заявлението. Независимо от разпоредбите на член 29, параграф 5 от Регламент (ЕС) № 165/2014, водачът може да продължи да управлява превозно средство, докато получи нова карта от издаващите картите органи, при условие че може да докаже, че картата е била върната на компетентния орган, тъй като е била повредена или неизправна, и че е заявил нейната замяна.

- (4) Когато дадена държава членка смята, че редовните проверки, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна е вероятно да не може да се осъществяват и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1, 2 и 3 по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за сроковете или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (5) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1, 2 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който редовните технически прегледи, подновяването на картите на водачи или тяхната замяна е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 5

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2014/45/ЕС

- (1) Независимо от разпоредбите на член 5, параграф 1 във връзка с член 10, параграф 1 и точка 8 от приложение II към Директива 2014/45/ЕС, сроковете за прегледите за проверка на техническата изправност, които в съответствие с тези разпоредби трябва да се извършат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за удължени за период от шест месеца.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 8 във връзка с точка 8 от приложение II към Директива 2014/45/ЕС валидността на удостоверенията за техническа изправност, чиято валидност изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за продължени за срок от шест месеца.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за сроковете или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи

сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прегледите за проверка на техническата изправност или издаването на удостоверения за техническа изправност е вероятно да не могат да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 6

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1071/2009

Независимо от разпоредбите на член 13, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 1071/2009, когато извършваните от 1 март 2020 г. до 31 декември 2020 г. проверки показват, че дадено предприятие не отговаря на изискването за финансова стабилност, предвидено в член 3, параграф 1, буква в) от посочения регламент, срокът, определен от компетентен орган през този период за целите на член 13, параграф 1, буква в) от посочения регламент, не надвишава дванадесет месеца.

Член 7

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1072/2009

- (1) Независимо от разпоредбите на член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1072/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 5, параграф 7 от Регламент (ЕО) № 1072/2009 срокът на валидност на атестацията за водач, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се счита за удължен за период от шест месеца.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да не може да се осъществява и след сроковете по параграфи 1 и 2 поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете по тези параграфи, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността или на атестациите за водач е вероятно да не може да се осъществява.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 8

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 1073/2009

- (1) Независимо от разпоредбите на член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, срокът на валидност на лицензите на Общността, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 8, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, решенията по заявленията, подадени от превозвачи между 12 декември 2019 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се вземат от разрешаващия орган в рамките на шест месеца от датата на подаване на заявлението. Независимо от разпоредбите на член 8, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1073/2009, компетентните органи на държавите членки, чието съгласие е било поискано по отношение на подобно заявление в съответствие с параграф 1 от същия член, уведомяват разрешаващия орган за своето решение относно заявлението в срок от три месеца.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на лицензите на Общността е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в настоящия параграф. Това искане може да се отнася за референтния период, за периода от шест месеца или и за двата периода. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на лицензите на Общността е вероятно да не може да се осъществява.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 9

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/798

- (1) Независимо от разпоредбите на член 10, параграф 13 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът за подновяване на единните сертификати за безопасност, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца. Въпросните единни сертификати за безопасност остават съответно валидни.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 12, параграф 2 от Директива (ЕС) 2016/798, срокът на валидност на разрешенията за безопасност, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на единните сертификати за безопасност, издавани в съответствие с член 10, параграф 8 от Директива (ЕС) 2016/798, или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да не може да се осъществяват и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на единните сертификати за безопасност или удължаването на срока на валидност на разрешенията за безопасност е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 10

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2004/49/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 10, параграф 5 от Директива 2004/49/ЕО, срокът за подновяване на сертификатите за безопасност, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца. Въпросните сертификати за безопасност остават съответно валидни.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 11, параграф 2 от Директива 2004/49, срокът за подновяване на разрешителните за безопасност, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца. Въпросните разрешителни за безопасност остават съответно валидни.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или

ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.

- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на сертификатите за безопасност или на разрешителните за безопасност е вероятно да не може да се осъществява.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 11

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2007/59/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 14, параграф 5 от Директива 2007/59/ЕО, срокът на валидност за свидетелствата, който изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца, считано от датата, на която изтича валидността на всяко свидетелство.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 16 и приложения II и VII към Директива 2007/59/ЕО, сроковете за завършване на периодичните проверки, които в съответствие с тези разпоредби ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за удължени за всеки отделен случай за период от шест месеца. Свидетелствата, посочени в член 14, и удостоверенията, посочени в член 15 от Директива 2007/59/ЕО остават съответно валидни.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата или завършването на периодичните проверки е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 12

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2012/34/ЕС

- (1) Независимо от разпоредбите на член 24, параграф 3 от Директива 2012/34/ЕС, срокът на валидност на временните лицензи, които в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца, считано от датата на изтичане на валидността, посочена във всеки временен лиценз.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 25, параграф 2 от Директива 2012/34/ЕС, лицензиращият орган взема решение по заявките, подадени от 12 януари 2020 г. до 31 август 2020 г., не по-късно от девет месеца след представяне на цялата съответна информация, и по-специално на данните, посочени в приложение III.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи след отнемане е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1. Това искане може да се отнася за референтния период, за периода от шест месеца или и за двата периода. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който прекратяването на спирането на действието на лицензи или издаването на нови лицензи е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 13

Третиране на лицензите на железопътните предприятия по Директива 2012/34/ЕС в случай на липса на финансова стабилност

Независимо от разпоредбите на член 24, параграф 1 от Директива 2012/34/ЕС, когато лицензиращ орган се е уверил в периода от 1 март 2020 г. до 31 август 2020 г., че дадено железопътно предприятие вече не отговаря на изискванията, свързани с финансовата стабилност, посочени в член 20 от същата директива, през този период той може да реши да не спре действието или да не отнеме лиценза на железопътното предприятие, при условие че безопасността не е изложена на риск и реалистично погледнато може да се очаква задоволително финансово възстановяване в рамките на следващите шест месеца. Лицензиращият орган извършва преглед на резултатите на съответното железопътно предприятие в края на шестмесечния период и решава дали да спре действието на лиценза или да го отнеме съгласно член 24, параграф 1 и дали следва да издаде временен лиценз съгласно член 24, параграф 3 от посочената директива.

Член 14

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 96/50/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 6, параграф 2 от Директива 96/50/ЕО, сроковете за подлагане на медицински преглед, които в съответствие с въпросните разпоредби изтичат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г.

(референтния период), се смятат за удължени за период от шест месеца. Удостоверенията за капитани остават съответно валидни.

- (2) Когато дадена държава членка смята, че медицински прегледи е вероятно да не може да се осъществяват и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграф 1, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтния период, за периода от шест месеца или и за двата периода. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (3) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 2, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграф 1, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който медицинските прегледи е вероятно да не могат да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 15

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива (ЕС) 2016/1629

- (1) Независимо от разпоредбите на член 10 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза, който в съответствие с въпросните разпоредби изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен за период от шест месеца.
- (2) Независимо от разпоредбите на член 28 от Директива (ЕС) 2016/1629, срокът на валидност на документите от обхвата на посочената директива, издадени от компетентните органи на държавите членки в съответствие с Директива 2006/87/ЕО преди 6 октомври 2018 г., който в съответствие с тази разпоредба изтича между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължен с шест месеца.
- (3) Когато дадена държава членка смята, че подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза е вероятно да не може да се осъществява и след 31 август 2020 г. поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (4) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който подновяването на свидетелствата за вътрешно корабоплаване на Съюза е вероятно да не може да се осъществява.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 16

Удължаване на сроковете, предвидени в Регламент (ЕО) № 725/2004

- (1) Независимо от разпоредбите на член 3, параграф 6 от Регламент (ЕО) № 725/2004, сроковете за извършване на оценки за сигурност на пристанищните съоръжения, които в съответствие с тази разпоредба ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за удължени до 30 ноември 2020 г.
- (2) Независимо от разпоредбите на раздел 13.6 от приложение III, част Б към Регламент (ЕО) № 725/2004, ако не могат да бъдат проведени упражнения със споменатите в тези разпоредби интервали през 2020 г., те следва да се проведат поне два пъти през посочената година с максимален интервал помежду им от шест месеца.
- (3) Независимо от разпоредбите на раздели 13.7 и 18.6 от приложение III, част Б към Регламент (ЕО) № 725/2004 18-месечните срокове за провеждането на различните видове упражнения, които в съответствие с тези разпоредби ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за удължени с шест месеца във всеки един случай, но единствено до 31 декември 2020 г.
- (4) За целите на изискването, посочено в раздели 13.7 и 18.6 от приложение III, част Б към Регламент (ЕО) № 725/2004, съгласно което различните видове упражнения се провеждат всяка календарна година, упражненията, проведени през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 5, се приемат за проведени през 2020 г. Когато дадена държава членка смята, че оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения, посочени в раздели 13.7 и 18.6, част Б от приложение III към Регламент (ЕО) № 725/2004, е вероятно да не може да се осъществят поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 3, по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за крайния срок или за периодите от шест месеца или за всякаква комбинация от тях. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (5) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 4, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 и 3, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който оценките за сигурност на пристанищните съоръжения или различните видове упражнения е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 17

Удължаване на сроковете, предвидени в Директива 2005/65/ЕО

- (1) Независимо от разпоредбите на член 10 от Директива 2005/65/ЕО, сроковете за извършване на оценките на сигурността на пристанищата и на плановете за сигурност на пристанищата, които в съответствие с тези разпоредби ще изтекат между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смятат за

удължени за всеки отделен случай за период от шест месеца, но единствено до 30 ноември 2020 г.

- (2) Независимо от разпоредбите на член 7, параграф 7 и приложение III към Директива 2005/65/ЕО, срокът за завършване на продължаващо обучение, който в съответствие с тези разпоредби ще изтече между 1 март 2020 г. и 31 август 2020 г. (референтния период), се смята за удължени с шест месеца във всеки един случай, но единствено до 30 ноември 2020 г.
- (3) За целите на изискването, посочено в приложение III към Директива 2005/65/ЕО, съгласно което упражнения се провеждат всяка година, упражненията, проведени през 2021 г. с разрешение, издадено по параграф 4, се приемат за проведени през 2020 г.
- (4) Когато дадена държава членка смята, че оценките на сигурността на пристанищата, оценките на плановете за сигурност на пристанищата или упражненията е вероятно да не могат да се осъществят поради мерките за предотвратяване или ограничаване на разпространението на пандемията от COVID-19, въпросната държава членка може да представи обосновано искане да ѝ се разреши да удължи сроковете, посочени в параграфи 1 и 2 по целесъобразност. Това искане може да се отнася за референтните периоди, за периодите от шест месеца или и за двете. То трябва да се представи на Комисията най-късно до 15 юли 2020 г.
- (5) Ако при искане, подадено в съответствие с параграф 3, Комисията установи, че са изпълнени изискванията, предвидени в посочения параграф, тя приема решение, с което разрешава на съответната държава членка да удължи сроковете, посочени съответно в параграфи 1 или 2, както е обосновано във всеки един от случаите. Удължаването се ограничава така, че да отразява периода, през който оценките на сигурността на пристанищата, оценките на плановете за сигурност на пристанищата или упражненията е вероятно да не може да се осъществяват.

Комисията публикува решението си в *Официален вестник*.

Член 18

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила в деня след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки.

Съставено в Брюксел на [...] година.

За Европейския парламент
Председател

За Съвета
Председател